

Tracts for Muhammadans, First Series. No. 7.

M U H A M M A D.

மு க ம் ம து.

இதில்

முகம்மது நபியின் ஜீவிய சரித்திரம்
அடங்கியிருக்கிறது.

FIRST EDITION, 3,000 COPIES.

56 E
233

M A D R A S :

THE RELIGIOUS TRACT AND BOOK SOCIETY.

S. P. C. K. PRESS, VEPERY.

Two Pies.]

1897.

[உபை.

முகம்மதியருக்குபயோகமான

சிறு புஸ்தகங்கள்.

1. சுவிசேஷத்தின் உண்மை.
2. “இயேசுவோ முகம்மதுவோ யார் நாம் நம்பத்
தக்கவர்?”
3. பாவமில்லாத நபி.
4. இயேசுகிறிஸ்து.
5. இயேசுகிறிஸ்துவின் பாடுகளும், உயிர்த்தெழு
தலும்.
6. இயேசுகிறிஸ்துவைப்பற்றிய தீர்க்கதரிசனங்கள்.
7. முகம்மது.
8. சத்திய இஸ்லாம்.
9. ஈசாக்கும் இஸ்மவேலும்.
10. குரான்.
11. தேவனுடைய நாமங்கள்.
12. நமாஸ்.

56 E 233

MUHAMMAD.

மு க ம் ம து .

முகம்மது என்பவர் ஹிஜ்ராவின் 52-ம் வருஷத்துக்கு முன், மெக்கா நகரத்தில் பிறந்தார். அவருடைய பாட்டனாகிய அப்தல்-முத்தாலிப்புக்கு அநேக குமாரரிருந்தார்கள். அவர்களெல்லாரிலும் இளையவனுக்கு அப்துல்லா என்று பேர். அப்துல்லா தமது 24-ம் வயசில் அமினா என்ற ஒரு பெண்ணை விவாகம் செய்தார். இவர்கலியாணமாகி சில மாசங்களுக்குப்பின் தமது மனைவியை கெர்ப்பஸ்திரியாக விட்டுப்போட்டு, வியாபார விஷயமாகப் பல இடங்களுக்குப் போய், மறுபடியும் தமது ஊருக்குத் திரும்புகிறவழியில், மெதினா நகரத்தில் வியாதிப்பட்டு, சிலகாலத்துக்குள் மரணமடைந்தார். அவர் மரித்தபின்பு அவருடைய குமாரனாகிய முகம்மது பிறந்தார். அவர் ஆறு வயசாயிருக்கும்போது முகம்மதுவின்

தாயார் அவரை மெதினா நகரத்துக்குக் கூட்டிக்கொண்டு போனாள். மறுபடியும் திரும்பிவருகிற வழியில் அவள் வியாதிப்பட்டு இறந்துபோனாள்.

இவ்வகையாக முகம்மது சிறு பிராயத்திலேயே தமது தாயாரையும் தகப்பனாரையும் இழந்துபோனார். அப்பால் பாட்டனார் அவரைப் பாதுகாத்துவந்தார். ஆனால் இரண்டு வருஷத்துக்குள் அந்தப் பாட்டனாரும் 80 வயசுடையவராக மரித்தார். அப்பால் அவருடைய சிற்றப்பனாகிய அப்தாலிப், முகம்மதுவை ஆதரித்துவந்தார்.

சிற்றப்பனார் வியாபாரவிஷயமாகப் போகும் அயல் தேசங்களுக்கெல்லாம் முகம்மதுவும் கூடவே போய்வருவார். முகம்மது சற்று வளர்ந்து 12 வயசானபோது, தாம் ஏதாவதொரு தொழிலைச் செய்யவேண்டுமென்று விரும்பினார். அக்காலத்தில் அதிக ஆஸ்தியை உடைய வளாயிருந்த கதிஜாள் என்ற ஒரு கைம்பெண்ணைடை முகம்மது வேலைக்கு அமர்ந்துகொண்டார். மெக்கா நகரத்து வியாபாரிகள், பல இடங்களிலுமுள்ள வியாபாரங்களைக் கொள்ளும்படி தங்களுடைய ஆட்களைப் பல தேசங்களுக்கும் அனுப்புகிறதாண்டு. முகம்மதுவும் அப்படியே கதிஜாளுடைய காரியக்காரனாய், அயல் தேசங்களுக்குப்போய் வியாபாரஞ்செய்து, அவளுக்குத் திரண்ட ஆஸ்தியைச் சம்பாதித்துக் கொடுத்தார். அவர் திரும்பிவந்த பின்பு, தாம் போய்வந்த தேசங்களில் செய்த பிரயாணங்கள், தாம் எடுத்துக்கொண்ட பிரயா

சங்க னெல்லாவற்றையும் கதிஜாளுக்குச் சொல்லவே, அவள் சந்தோஷப்பட்டு, தனக்கு 40 வயதும், முகம் மதுவுக்கு 25 வயதுமாயிருந்தாலும், அந்தப் பணக்காரி இந்த ஏழை முகம்மதுவை விவாகம் செய்துகொண்டாள்.

இவர்களுக்கு இரண்டு ஆண்மக்களும், நாலு பெண்மக்களும் பிறந்தார்கள். அந்த இரண்டு ஆண்மக்களும் சிறு பிராயத்தில் மரித்துப்போனார்கள், ஆகவே முகம்மது வேறு இரண்டு பிள்ளைகளை தத்தெடுத்தார். அவர்களில் ஒருவனுக்கு ஆலி என்றும், மற்றவனுக்கு ஸயித் என்றும் பேர். முகம்மதுவுக்கு மார்க்கவிஷயமான காரியங்களை யோசிப்பதிலும், தியானிப்பதிலும் அதிக விருப்பமுண்டு; அவருக்கு 40 வயதானபோது இவ்வித தியானத்திலே தமது காலத்தைப் பின்னிடத் தீர்மானித்து, மலைவாசியாகி, அங்குள்ள ஒரு கெபியில் குடியிருந்து, மார்க்கவிஷயமான காரியங்களைத் தியானித்து வந்தார்.

அக்காலத்தில் அரப் தேசத்தில் மூன்று முக்கியமான மதாசாரங்களிருந்தன. மிச்சமானவர்கள் விக்கிரகத் தொழும்பராயிருந்தார்கள். அரப்ஜாதியார் இஸ்மவேல் வழியாக வந்த இபுராகீமின் சந்ததியாராயிருந்தபடியால் அவ்விருவரையும் பற்றிக் கொஞ்சம் அறிவுடையவர்களாயிருந்தார்கள்; என்றாலும் அவர்கள் மெய்ம்மார்க்கத்தை விட்டுவிட்டு விக்கிரகங்களை வணங்கிவந்தார்கள்.

விக்கிரகாராதனையானது மெய்த்தேவனுடைய சித்தத்
துக்கு முற்றிலும் விரோதமானதென்பதை முகம்மது
நன்றாய் அறிந்திருந்தபடியால், அப்படிப்பட்ட செய்கை
கள் அவருக்கு அதிகத் துக்கத்தைக் கொடுத்தது. விக்
கிரக பக்தரைத் தவிர, யூதரும், கிறிஸ்தவர்களும் அரபி
தேசத்தில் குடியிருந்தார்கள். அவர்கள் ஒரே தேவனை
வணங்கினார்கள். ஆனால் கிறிஸ்தவர்கள் அதிகமாய்ச்
சீர்கெட்டிருந்தார்கள். சுவிசேஷம் அவர்கள் கையி
லிருந்தாலும், அவர்கள் அதின் பிரகாரம் நடக்கவில்லை.
அவர்களுடைய கோவில்களில் அநேக சுருபங்களிருந்த
தோடு, அவர்கள் இயேசுவின் தாயாராகிய மரியம் பீபி
யைக் கொஞ்சங்குறைய தேவனைப்போலவே வணங்கி
வந்தார்கள். ஆதலால் முகம்மது அவர்களுடைய மார்க்
கத்தை அங்கிகரிக்கவில்லை. என்றாலும் அவர் மெக்
காவிலுள்ள ஜனத்துக்கு மெய்யான தேவனைப்பற்றிப்
பிரஸ்தாபித்துக்கொண்டு வந்தார். அவர்கள் விக்கிரகங்
களைத் தள்ளிவிட்டு மெய்த்தேவனை வணங்கவேண்டு
மென்று போதித்தார். கபிரியேல் என்னும் சம்மனசு
தமக்குத் தரிசனமளித்திருந்ததாகவும் சொன்னார்.
இப்படி முகம்மது சொன்னதேயல்லாமல், அதை ரூபித்
துக் காட்டவில்லை. ஒருவேளை அவர் தமது தியான பர
வசத்தில் தூங்கி, தரிசனை கண்டதுபோல் தப்பாக
எண்ணி ஒருவித சொப்பனங் கண்டிருக்கலாம். அதெப்
படியிருந்தபோதிலும், தான் தேவனுடைய தீர்க்கதரிசி
என்றும், தன் வார்த்தைகள் தன்னுடையதாயிராமல்

தேவவார்த்தைகளென்றும் ஜனங்களுக்குப் பிரஸ்தாபிக்
கத் தொடங்கினார். இதைக் கேட்ட மெக்கா நகரத்தின்
மிச்சமானவர்கள் அவரை நம்பாமல், அவருடைய போ
தனைகளொன்றையும் கேட்கமாட்டோமென்று சொல்லி
விட்டார்கள். என்றாலும் சிலர் அவருடைய போதனை
யை நம்பி ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அவர்களில், அவரு
டைய மனைவி கதிஜாளும், தத்துப் புத்திரராகிய ஆலி
யும், ஸாயித்தும் சேர்ந்தவர்கள்.

அவர் இப்படி சுமார் நாலுவருஷம் போதித்தபின்பு
நாற்பது அல்லது ஐம்பது பேர்போல் அவருடைய
போதனையை விசுவாசித்துவந்தார்கள். துவக்கத்தில்
விக்கிரக பக்தர் முகம்மதுவை அவமதித்து, அப்பால் அவ
ரையும் அவர் பட்சத்தாரையும் பகைத்துத் துன்பப்
படுத்தவும் ஆரம்பித்தார்கள்; ஆனால் அவருடைய சிற்
றப்பனாகிய அப்தாலிப் அதிக செல்வாக்குடைய பிரபு
வாயிருந்தபடியால், முகம்மதுவை அடக்க அவர்களால்
கூடாமற்போயிற்று. முகம்மதுவுக்கு 50 வயதானபோது
அப்தாலிப் மரித்துப்போனார். அதற்கு ஐந்து வாரத்
துக்கு முன்பு முகம்மதுவின் மனைவியாகிய கதிஜாளும்
மரித்துப்போனாள். அதால் முகம்மது, துக்கசாகரத்
தில் மூழ்க, அவருடைய சத்துருக்கள் தைரியமடைந்து
அவரையும், அவர் பட்சத்தாரையும் கருவறுத்துவிட
முயன்றார்கள். கதிஜாள் மரித்த இரண்டுமாசத்துக்குப்
பின், முகம்மது, சாடா என்ற ஒரு ஸ்திரீயை மணம்
புரிந்தார்; அதின்பின் சுயிஷாள் என்ற ஒரு சிறு பெண்

ணையும் விவாகம் செய்தார். மெக்கா நகரத்திலிருக்கிற காபா என்று பேருடைய ஒரு வீட்டில் ஒரு பழைய கறுப்புக்கல்லிருக்கிறது. அரபியர் வருஷந்தோறும் புண்ணிய யாத்திரை செய்து விக்கிரக வணக்கம் செய்யும்படி அந்நகரத்துக்குப் போகிறதுண்டு. ஒருநாள் முகம்மது மெதினா நகரத்தாரில் ஆறுபேர் அங்கே வணங்கவந்திருக்கிறதைக் கண்டு தன் போதனையைச் சொல்லவே, அவர்கள் அதை ஒப்புக்கொண்டு பிரியத்தோடு கேட்டார்கள். மறுவருஷத்தில் 12 பேர் வந்து அவனுடைய போதனை கேட்டு முகம்மதுவின் மார்க்கத்தை அங்கிகரித்தார்கள். அவர்கள் மெதினாவுக்குத் திரும்பி முகம்மதுவின் வரலாறுகளைச் சொல்லவே, அவர்களில் மிச்சமானவர்கள் அவர் மார்க்கத்தில் சேர்ந்துகொண்டார்கள்.

இந்தச் செய்தியை முகம்மது கேள்விப்பட்டு, தானுந் தன் பட்சத்தாரும் மெதினா நகரத்துக்குக் குடிபோகத் தீர்மானித்தார். அப்படியே அவர்கள் ஒவ்வொருவராய் மெதினாவில் போய்க் குடியேறிக் கடைசியாக முகம்மதுவும் குடிபோனார். இப்படி மெதினாவுக்கு வலசைபோன காலம் ஹிஜ்ரா என்றழைக்கப்படுகிறது.

மெக்கா அல்லது மக்கத்தில் முகம்மது பிரசங்கியாக மாத்திரமிருந்து, அவர்கள் விக்கிரக வணக்கத்தை விட்டு மெய்த்தேவனை வணங்கவேண்டுமென்று போதித்தார். சிலர் அவரை விசுவாசித்தார்கள், மற்றவர்கள் அவர் வார்த்தைகளை ஏற்றுக்கொள்ளாமல், அவரைத்

துன்பப்படுத்தினார்கள். அவர் மெதினாவுக்கு வந்தபின்
போ, காரியம் முற்றிலும் வேறாயிருந்தது; அந்த நகரத்
தில் அநேகர் அவருடைய போதனைகளை நம்பினார்கள்;
ஆதலால் அவர் யாதொரு துன்பத்தையும் அனுபவியா
மல் ஆளுகைசெய்யும்படி ஆரம்பித்தார். இதினால் அவ
ருடைய உபத்திரவங்கள் குறைந்தாலும், உள்ளத்தில்
கெடுபுத்தி அதிகப்பட்டது. பிச்சைக்காரன் பணக்கார
னாகும்போது பெரும்பாலும் அவன் மனம் கேடுபாடா
கிறதை நாம் காண்கிறோம்; அவன் பிச்சைக்காரனாயிருந்
தபோது சாந்தமும் தாழ்மையு முள்ளவனாயிருந்து; பண
க்காரனாகிறபோதோ அவன் சுய நயமும், கர்வமுமுள்
ளவனாகிறான். ஒருவேளை அவன் குடிகாரனாகிப் பல
வகையான அக்கிரமச் செய்கைகளுக் குட்படுகிறான்.
அவ்வண்ணமே, முகம்மது பேர்ப் பிரஸ்தாபமான
மனுஷனானபோது, குடிகளைக் கொல்லவும், கொள்ளை
யிடவும் தலைப்பட்டார். மக்கத்திலிருந்து மெதினாவுக்கு
250 மைல் தூரமிருந்தது. மக்கத்து வர்த்தகர், வியா
பார விஷயமாக அயலிடங்களுக்குப் போகும்போது
எப்போதும், வடதிசை மார்க்கமாக சீரியா நாட்டின்
வழியாய்ப் போவது வழக்கமாயிருந்தது. அரபிகளைப்
பற்றிய பயத்தால், அவர்கள் கூட்டம் கூட்டமாய்ப்
பயணம் செய்கிறதுண்டு. மெதினாநகரம் மக்கத்துக்கு
வடதிசையிலிருந்ததால், பிரயாணிகள் அதினோரமாய்
நடந்துபோக வேண்டியதிருந்தது. அவ்வியாபாரிகளின்
சரக்குகளைக் கைப்பற்றவேண்டுமென்று முகம்மது தீர்

மானித்தார். முதல் சண்டை பாதர் என்னும் இடத்தில் நடந்தது; முகம்மது அச்சண்டையில் ஜெயமடைந்தார். மக்கத்து ஜனங்களில் அநேகர் கொல்லப்பட்டார்கள். இந்தச் சண்டையில் கைதிகளான அநேகர் திரண்ட பணங்களைக்கொடுத்து தங்களை மீட்டுக்கொள்ள நேரிட்டது. ஆகவே முகம்மதுவின் பட்சத்தார் பணக்காரரானார்கள். அப்பால் அவர்கள் அடுத்த தேசங்களுக்குப் படையெடுத்துப்போய்க் கொள்ளையிட்டுவந்தார்கள். இவ்வகையாக அவர்கள் தொகை பெருகிற்று; அவர்களுடைய விருத்தியையும் சொற்சக்தியையும் பல ஊரார் பார்த்து, முகம்மதுவின் மார்க்கத்தை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். இப்படி முகம்மது, மக்கத்துக் குடிகளுடன் பலதடவை சண்டை செய்தார். கடைசியாக அவர்களை ஜெயித்து, அவர்கள் பட்டணத்தையும் கைப்பற்றிக்கொண்டார். இவ்வண்ணமாக முகம்மதுவின் வல்லமை நாளொரு வண்ணமாய் விருத்தியாகி, திரளான ஜனங்கள் அவரைப் பின்பற்றுகிறவர்களானார்கள்.

எப்படியும் அவர் ஒரு மனுப்பிறவியாயிருந்ததால், எல்லா மனுஷரையும்போல முகம்மதுவும் மரணமடைய வேண்டியதாயிருந்தது. ஹிஜ்ராவின் பத்தாம் வருஷத்தில் அவர் அறுபத்திரண்டு வயசுடையவராய், மெதினா நகரத்தில் மரணமடைந்தார்.

இப்போது நாம் முகம்மதுவின் சரித்திரத்தைச் சுருக்கமாகச் சொன்னோம்; இதில் அவரைப் புகழவும், அவர்

பேரில் குறைசொல்லவும் தக்க பல விஷயங்களிருக்கின்
றன. அவரிடத்தில் அநேக நற்குண நற்செய்தைகளிருந்
தன. அவர் விக்கிரகாராதனையை அருவருத்து, ஒரே
தேவன் உண்டென்று போதித்தார். தாம் கொண்டிருந்த
கொள்கைக்காக அநேக வருஷங்களாகத் துன்பங்களைச்
சகித்தார்; ஏனெனில் மக்கத்து ஜனங்கள் அவரைப் பல
வகையிலும் துன்பப்படுத்தினார்கள் என்றாலும், அத்துன்
பங்களுக்குப் பயந்து, தமது மனதில் உணர்ந்த சத்தியத்
தை விட்டு அவர் பின்வாங்கவில்லை. அவர் தமது சிநேகி
தரையும், சிநேகிதர் அவரையும் நேசித்துவந்தார்கள்.
இப்படி முகம்மதுவில் நாம் புகழவேண்டிய பல நல்ல
காரியங்களிருக்கின்றன; என்றாலும் அவரிடத்தில் பல
குறைகளு மிருந்தன.

1. அவர் துவக்கமுதலே விக்கிரகாராதனையை விட்
டுத் தம்மைப் பிரித்துக்கொள்ளவில்லை. அவர் விக்கிரகா
ராதனையைச் செய்யாதேபோனாலும், விக்கிரகபக்தர் செய்
துவந்த அநேக வீணான வழக்கங்களை நிலைநிறுத்தி வந்
தார். அந்த விக்கிரகபக்தர் காபா என்னும் வீட்டிலிருந்த
கறுத்த கல்லை அதிக பக்திவிநயமாக எண்ணிவந்தார்
கள்; ஆதலால் முகம்மது அதைத் தம்முடைய மார்க்கத்
தின் கீப்லா, அதாவது, அத்திசையை நோக்கி ஜெபம்
செய்யும்படியான புண்ணிய ஸ்தலமாக்கினார். விக்கிரக
பக்தர் வணங்கிவந்த அக்கல்லை முகம்மது தள்ளிவிடா
மல், தானே அந்த இடத்துக்குப் புண்ணிய யாத்திரை
செய்து, பல வீணான செய்கைகளையும் செய்தார். முகம்

மதியார் இப்பொழுதும் மக்கத்துக்குப் புண்ணிய யாத்தி
 னைபண்ணி, அக்கறுத்த கல்லை முத்தமிட்டு, அக்கட்ட
 டத்தை ஏழுதடவை சுற்றிவந்து, அதன்பின் ஆரவாத்
 என்ற மலையைச் சுற்றுகிறதும், வேறு சடங்குகளைச் செய்
 கிறதுமுண்டு.

முகம்மதுவின் காலத்துக்கு முன் அரபியர் இப்படியே
 செய்துவந்தார்கள். ஆகவே முகம்மது என்பவர் விக்கிரக
 பக்தருடைய அநேக பழைய வழக்கங்களை, தமது உப
 தேசத்தை ஏற்றுக்கொண்டவர்களும் கைக்கொண்டுவர
 ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார். இக்காலத்திலிருக்கிற முகம்
 மதியரும் மக்கத்துக்குப் போய் பலவித விக்கிரக பக்திக்
 கடுத்த இந்த வழக்கங்களை அனுசரித்துவருகிறார்கள்.

2. முகம்மது தம்முடைய மார்க்கத்தாரை மாத்திரம்
 நேசித்தார்; அவருடைய மார்க்கத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாத
 யூதர், விக்கிரக பக்தர் முதலிய அயல் மார்க்கத்தாரை
 மிதமிஞ்சித் துன்பப்படுத்தினார். அவர் வியாபாரக் கூட்
 டத்தாரைத் திரும்பத் திரும்பத் தாக்கிக் கொள்ளையிட்டு,
 சங்காரம் செய்ததுமுண்டு. அஸ்மா என்றொரு ஸ்திரீ
 யிருந்தாள். அவள் முகம்மதுவின் கோட்பாட்டை அங்
 கிகரியாமல், அவருக்கு விரோதமாக ஒரு கவி கட்டி
 னாள். இது சங்கதி முகம்மதுவின் காதில் விழுந்தபோது
 அவருக்குண்டான எரிச்சல் கொஞ்சமல்ல; ஓமீர் என்ப
 வன் இதைக் கவனித்து அந்த ஸ்திரீயைக் கொலைசெய்
 தான். அப்பால் தான் செய்த கொலையை முகம்மது

வுக்கு அறிவித்தபோது, அவர் மனவருத்தப் படவேண்
டியதிருக்க, அந்தக் கொலைகாரனைப் புகழ்ந்துகொண்
டார். வேறொரு சமையத்தில் காவ்-இபன்-அவக் என்ற
ஒரு தலைவன் முகம்மதுவுக்கு விரோதமாக பல விஷயங்
களை எழுதினான், அப்போது அவர் இந்த காவ்-இபன்-
அவக் என்பவனிடத்திலிருந்து என்னை யார் விடுதலை
யாக்குவார்? என்று தன் ஜனங்களிடத்தில் கேட்டார்.
உடனே முகம்மது-இபன்-மாசல்மா என்பவன் “நான்
அவனைக் கொல்லுவேன்” என்றான். அப்பால் அவன்
சில ஆட்களைக் கூட்டிக்கொண்டு காப்-இபன்-அவக்
இடத்தில் போய், அவனை உலாவ வரும்படி கூப்பிட்டு,
சிறைகிதனைப்போல அவனுடன் பேசிக்கொண்டே போய்,
அவனைக் கொலைசெய்தான். இந்தச் சமையத்திலும்
முகம்மது அதைக் கேள்விப்பட்டுத் தன் மனவெறுப்
பைக் காட்டுகிறதற்குப் பதிலாக அக்கொலைகாரனைப்
புகழ்ந்துகொண்டார். ஒருகாலத்தில் முகம்மதுவுக்கு
யூதஜாதியின் பேரில் பிரியக்கேடு வந்தபோது, பெனி-
காரெஸ்தா என்பவனை அழைத்து, அவர்களுடன் யுத்
தம்செய்து, அவர்கள் அபஜெயப்பட்டு முகம்மதுவின்
சிறைகளானபோது, புருஷர் அனைவரையும் கொல்லவும்,
ஸ்திரீகளையும் பிள்ளைகளையும் அடிமைகளாக்கவும் கட்
டளையிட்டார். இப்படி முகம்மதுவின் கையாலும்,
அவர் நேரிலும் கொல்லப்பட்ட யூதருடைய தொகை
எண்ணூறு. இதில் எவ்வளவு குராகுணம் வெளியா
கிறது.

3. முகம்மதுவிலிருந்த இன்னொரு குறைவு, அவருக்கு அநேக மனைவிகளிருந்ததுதான்; இதினாலே அவர் காம விகாரமுள்ளவரென்று தெரியவருகிறது. அவருடைய முதல் மனைவியாகிய கதிஜாவின் ஆயுள்மட்டும், அவர் வேறு ஸ்திரீகளைத் தேடவில்லை. ஆனால் அவள் மரித்த இரண்டு மாசத்துக்குள் சாதா என்ற ஒரு கைம்பெண்ணைக் கலியாணம் செய்தார்; அதின்பின் அயீஷா வென்னும் ஒரு கன்னியை விவாகம் செய்தார். நாலு வருஷங்களுக்குப்பின் அவர் அவ்ஸா என்ற ஸ்திரீயையும் மணம் புரிந்துகொண்டார். அதற்கு ஒரு வருஷத்துக்குப்பின் அவர் சேய்நாப் என்பவளை விவாகம் செய்தார். ஒரு மாசத்துக்குப்பின் அவர் ஓம்-சால்மா என்பவளைக் கட்டிக் கொண்டார். இப்படி அவருக்கு ஐந்து மனைவிகளிருந்தார்கள்; இவ்வளவு போதாதென்று, அவர் ஒருநாள் தமது தத்துப்புத்திரன் சேயித் வீட்டுக்குப்போய் அவன் மனைவியின்மேல் இச்சைகொண்டார். அவள்மேல் மோகங்கொண்டிருப்பதைப் புருஷன் கண்டு அவளைத் தள்ளிவிட, முகம்மது தமது தத்துப்புத்திரன் மனைவியை விவாகஞ் செய்துகொண்டார்.

இஸ்லாம் மதச் சட்டப்படி ஒருவன் நாலு மனைவிக்கு அதிகம் கட்டக்கூடாது. ஆனால் முகம்மதுவுக்கு ஆறு மனைவிகளிருந்தார்கள். அவர்களில் முக்கியமானவள் தத்துப்புத்திரனுடைய மனைவியாயிருந்தாள். இப்படிப்பட்ட நடக்கையை ஜனங்கள் ஆட்சேபியாமலும், குறை கூறாமலுமிருக்க முகம்மது முயன்று, குரான் 33-ம் சூரா

விலும், 37, 49-ம் ஆயாத்திலும், தாம் இப்படிச் செய்வதில் தேவன் பிரியப்பட்டிருக்கிறார் என்றும், தாம் தமது இஷ்டம்போல எத்தனை மனைவிகளையும் விவாகம் செய்துகொள்ள உத்தரவு செய்திருக்கிறார் என்றும், இஸ்லாமியர் எல்லாருக்கும் கொடாத இந்த சலாக்கியத்தை தேவன் தமக்குக் கொடுத்திருக்கிறார் என்றும் பிரஸ்தாபித்திருக்கிறார். ஆனால் தேவன் பாவத்தில் பிரியப்படவேமாட்டார். தேவனுடைய பிரதான தீர்க்கதரிசியானவர் மற்றவர்களைவிட அநேக மனைவிகளைப் படைத்துக்கொண்டிருக்கிறதற்குப் பதிலாக மாம்ச இச்சையை அடக்கி ஆளுகிறவனாகவும் பரிசுத்தவானாகவும் இருக்கவேண்டும். ஒரு தீமையைச் செய்துபோட்டு, தேவன் இதைச் செய்யும்படி உத்தரவு கொடுத்திருக்கிறார் என்று சொல்லுகிற ஒரு ஆள் எப்படி தேவனுடைய தீர்க்கதரிசியாயிருக்கக்கூடும்?

இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்குப் பிற்பாடு முகம்மது வேறொரு ஸ்திரீயையும் விவாகஞ்செய்தார். அவளுக்கு சாபையா என்று பேர். அதற்கப்பால் அவர் மேரி என்று பேருடைய ஒரு எகிப்திய அடிமைப் பெண்ணைக் கலியாணம் செய்தார்; அதன்பின் மாய்முறா என்பவளையும் கட்டிக்கொண்டார். இப்படி ஏககாலத்தில் முகம்மதுவுக்கு ஒன்பது மனைவிகளும் இரண்டு வைப்பாட்டிகளும் இருந்தார்கள்.

இப்படிப் பல மனைவிகளை வைத்துக்கொள்வது நலமா?

முகம்மது வர்த்தகரைக் கொள்ளையிட்டு, ஆட்களைக் கொன்று, அநேக மனைவிகளை விவாகஞ் செய்துகொண்டார். ஆகவே அவரிடத்தில் மூன்று தீமைகளைக் காண்கிறோம். இச்சை-கோபம்-பொருளாசை என்னும் மூன்று கெட்ட குணங்கள் அவருக்கிருந்தன. முகம்மதுவுக்கு ஸ்திரீகள்மேலும், வாசனைகள்மேலும், சாப்பாட்டின்மேலும் மிதமிஞ்சின ஆசையுண்டென்று, அவருடைய மனைவியாகிய அயிஷா சொல்வதுண்டு. இப்படிப்பட்ட உலக சிந்தையில் மனதைச் செலுத்துவது ஒரு மனுஷனுக்குச் சரியான காரியமா?

இப்பொழுது நாம் முகம்மதுவை எங்கள் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவுடன் ஒத்திட்டுப் பார்ப்போமாக.

1. முகம்மது ஆதியில் பிசகான வழியில் அலைந்து திரிந்து, மற்ற மனுஷரைப்போல பாவங்களைச் செய்தார். குரூனிலுள்ள ஜுகாசூரா, 7-ம் ஆயாத்தில் “அவர் உன்னைப் பிசகான பாதையில் கண்டுபிடித்து சரியான வழியை உனக்குக் காட்டவில்லையா?” என்றெழுதியிருக்கிறது. மூமின்சூரா, 57-ம் ஆயாத்தில், “உன் பாவங்களுக்காக மன்னிப்புத் தேடு” என்று எழுதியிருக்கிறது.

ஆனால் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவோ ஒருதடவை யாவது பிசகான பாதையில் நடக்கவில்லை; அவர் பிறந்ததுமுதல் மரித்ததுவரையும் ஒரு குற்றத்தையாவது செய்யவுமில்லை. அவர் தமது ஜீவியம் முழுவதிலும் மாசற்ற பரிசுத்தராயிருந்தார்; வார்த்தையிலாவது, செய்

கையிலாவது, நினைவிலாவது ஒருகாலத்திலும் அவர் ஒரு தப்பிதமாவது பண்ணவேயில்லை.

2. இயேசுகிறிஸ்து விக்கிரக பக்திக்கேதுவான செய்கையை ஒருகாலத்திலும் செய்யவில்லை; விக்கிரகாராதனையுடன் அவருக்குச் சம்பந்தமிருக்கவில்லை. விக்கிரக பக்தர், புண்ணிய யாத்திரை செய்கிறார்கள், இயேசுகிறிஸ்துவோ, எந்த ஸ்தலமும் தேவனுக்கு முன்பாக ஒன்றுபோலிருக்கிறதென்று தெளிவாகப் போதித்திருக்கிறார். ஆகவே, இயேசு விக்கிரகத் தொழும்பருக்கடுத்த எந்தச் செய்கையையாவது செய்யவேயில்லை. தேவன் எல்லா இடங்களிலுமிருக்கிறார். ஆதலால் எல்லா இடங்களிலும் ஒன்றுபோலவே நாம் தேவனை வணங்கக்கூடும். எருசலேமிலாவது, வேறொரு இடத்திலாவது, மற்ற இடங்களைப்பார்க்கிலும் அதிகமாய் தேவனை வணங்கலாமென்று சொல்லக்கூடாது என்றும், “தேவன் ஆவியாயிருக்கிறார், அவரைத் தொழுதுகொள்ளுகிறவர்கள் ஆவியோடும் உண்மையோடும் அவரைத் தொழுதுகொள்ளவேண்டும்” என்றும் இயேசு போதித்தார். (யோவா. 4. 24.)

3. இயேசுகிறிஸ்து காமசிந்தையுடையவரா யிருக்கவேயில்லை. அவர் தீய எண்ணத்துடன் எந்த ஸ்திரீயையும் பார்த்ததேயில்லை. “ஒரு ஸ்திரீயை இச்சையோடு பார்க்கிற எவனும் தன் இருதயத்தில் அவளோடு விபசாரம் செய்தாயிற்று” என்று அவர் இஞ்சிலில்

அறிவித்திருக்கிறார். இயேசு ஒருதடவையாவது ஒரு ஸ்திரீயை இச்சையோடு பார்த்திருப்பதில்லை. ஆனால் முகம்மதுவோ தன்னுடைய தத்துப்புத்திரனின் மனைவியை இச்சித்தது மாத்திரமல்ல, தேவன் அதினிமித்தம் தம்மேல் பிரியமாயிருக்கிறார் என்றும் சொன்னார். மேலும் இயேசு, ஒருவன் ஒரு மனைவிக்கு அதிகம் விவாகம் செய்யக்கூடாதென்று தெளிவாகப் போதித்தார். பூர்வ காலத்திலிருந்த தலுது முதலிய பக்தர்கள் அநேக மனைவிகளை வைத்துக்கொண்டு வாழ்ந்தார்கள் என்பது மெய்தான். என்றாலும் அது தேவ சித்தத்துக்கேற்ற செய்கைகளல்ல. இதுவிஷயத்தில் இயேசுகிறிஸ்து கொடுக்கும் போதனை இன்னதென்று இஞ்சிலில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. “உங்கள் மனைவிகளைத் தள்ளிவிடலாமென்று உங்கள் இருதயக் கடினத்தினிமித்தம் மோசே உங்களுக்கு இடங்கொடுத்தார்; ஆதிமுதலாய் அப்படியிருக்கவில்லை; ஆதலால் எவனாவது தன் மனைவி வேசித்தனம் செய்ததினிமித்தமேயன்றி அவளைத் தள்ளிவிட்டு வேறொருத்தியை விவாகம் பண்ணினால் அவன் விபசாரம் செய்கிறவனாயிருப்பான். தள்ளிவிடப்பட்டவளை விவாகம் பண்ணுகிறவனும் விபசாரஞ் செய்கிறவனாயிருப்பான் என்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்” என்கிறார். (மத். 19. 8, 9.)

இதுதான் இஞ்சிலின் போதனை. இஞ்சில் தேவனுடைய வார்த்தையாயிருக்கிறது என்று முகம்மதியர் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆகவே முகம்மது அநேக மனைவி

களை விவாகஞ் செய்துகொண்டவிஷயத்தில் அல்லாவின் சித்தப்படி நடந்துகொள்ளவில்லை.

4. இயேசுகிறிஸ்து ஒருகாலத்திலும் ஒருவரையும் கொல்லவில்லை. நான் மனுஷருடைய ஜீவனை அழிக் கிறதற்கல்ல இரட்சிக்கிறதற்கே வானத்திலிருந்து வந் தேன் என்று அவர் சொல்லிவந்தார். யூதமார்க்க மோல்விகள் அவருக்கு விரோதமாக அநேக குற்றங் களைச் சாட்டி அவரைக் கொலை செய்யத் தேடினார்கள்; ஆனால் அவர் அவர்களுக்கு ஒரு தீமையையும் செய்ய வில்லை. ஆகவே துஷ்டர் அவரைச் சிலுவையில் அறை யும்படி ஆணியடித்தபோது, அவர் அவர்களைச் சபிக் காமல், “பிதாவே இவர்களுக்கு மன்னியும், தாங்கள் செய்கிறது இன்னதென்று அறியாதிருக்கிறார்கள்” என்று சொல்லி அவர்களுக்காக ஜெபம் செய்தார். செத்துப் போன மூன்றுபேருக்கு உயிரைக் கொடுத்த அவர், தமக்கிஷ்டமானால் அந்தத் துன்மார்க்கரை அழிக்கும் படி சபித்திருக்கலாம். அப்படிச் சபிக்கிறதற்குப் பதிலாக அவர்களுக்காக மன்றாடினார். அவர் பாவினை இரட்சிக்கும்படி பரலோகத்திலிருந்து வந்தார்; அதலால் அவர் ஒருவரையாவது கொல்லவுமில்லை, காயப்படுத்தவு மில்லை; அவர் மனுஷரை நேசித்து அவர்களுக்கு நன்மை செய்யும்படி பிரயாசப்பட்டுவந்தார்.

5. முகம்மது யாதொரு அற்புதங்களையும் செய்யாத தால் தன்னை அல்லாவிடத்திலிருந்து வந்த நபி என்று

திருஷ்டாந்தப்படுத்தக்கூடாது. “நான் அல்லாவுடைய நபியா யிருக்கிறேன்” என்று அவர் சொன்னாரேயன்றி அதற்கு நிச்சயமான ரூபகாரம் கொடுக்கவில்லை; அவருடைய நடக்கைகளைக் கவனித்தால் அல்லாவுடைய நபி என்று அவரை ஒப்புக்கொள்ள முகாந்தரங்களைக் காணோம்; இயேசுவோ அநேக அற்புதங்களைச் செய்திருக்கிறார்; அவர் குருடரைப் பார்க்கவும், நோயாளிகள் குணமடையவும் செய்தார்; அவர் ஐயாயிரம் பேரைப் போஷித்தார், பிசாசுகளைத் துரத்தினார், மரித்துப்போன மூன்றுபேருக்கு உயிரைக் கொடுத்தார்.

மேலும் முகம்மது பாவநிவாரணத்துக்காக ஒரு பிரயத்தனமும் செய்யவில்லை. அவர் போதனைமாத்திரம் செய்தார். ஒரு கடன்காரனுக்குப் போதித்தல், அவன் கொடுக்கவேண்டிய கடனைத் தீர்க்கமாட்டாததுபோல, பாவிகளுக்குப் போதித்தல் அவர்கள் செய்த பாவங்களுக்குப் பிராயச்சித்தமாகமாட்டாது. நாம் தேவனுக்கு விரோதமாக எண்ணத்தொலையாத பாவங்களைச் செய்திருக்கிறோம். இந்தப் பாவங்களுக்குப் பரிகாரமாகாத பட்சத்தில் நாம் இரட்சிக்கப்படமாட்டோம். முகம்மது பாவத்துக்காக ஒரு பரிகாரமும் செய்ததேயில்லை; இயேசு கிறிஸ்துவோ பரிகாரஞ் செய்தார். அவர் பாவங்களுக்காகத் தமது ஜீவனைக் கொடுத்தார். நமது பாவங்களை அவர் ஏற்றுக்கொண்டு, நமதுமேல் வரவேண்டிய தண்டனைகளையும் தாமே சகித்தார். பாவமில்லாத அவருடைய மரணத்தினால் மனிதர் பாவமன்னிப்பைப் பெறுகிறார்

கள்.
இரட்சி

7. மு
வர்களு
வின் ச
மூன்று
ருந்து,
நாற்பத
தருளி
தெழுந்த
ஆதலா
றென்

8. மு
ஆளாக
களையும்
அவர்
ஆதலா
அவர்
தார்.
தான்
றார்.
முள்ள
கிறபடி
லிருந்து

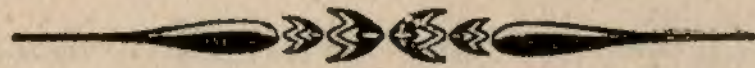
கள். ஆதலால் இயேசுகிறிஸ்துவின் மூலமாய்மாத்திரம் இரட்சிப்புக் கிடைக்கக்கூடும்.

7. முகம்மது மரித்தார். அவருடைய உடல் மற்ற வர்களுடைய உடலைப்போல் அழிந்துபோயிற்று. இயேசுவின் சரீரமோ அழிவை யடையவில்லை. அவர் மரித்த மூன்றாம்நாளில் கல்லறையிலிருந்து உயிரோடெழுந்திருந்து, அடிக்கடி தமது சீஷருக்குத் தரிசனமளித்தார். நாற்பது நாளுக்குப்பின் அவர் பரமண்டலத்துக் கெழுந்தருளிப் போனார். அவர் மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த் தெழுந்து, இனிமேல் ஒருக்காலும் மரிக்கமாட்டார். ஆதலால் அவர் தம்முடைய தாசரை இரட்சிக்க என் றென்றைக்கும் வல்லமையுள்ளவரா யிருக்கிறார்.

8. முகம்மது மற்ற மனுஷரைப்போல ஒரு சாதாரண ஆளாகவிருந்தார். மற்றவர்களைப்போல் நல்ல காரியங் களையும் கெட்ட காரியங்களையும் அவர் நடப்பித்தார். அவர் பாவியாயிருந்து பாவமன்னிப்பைத் தேடினார். ஆதலால் நாம் அவரால் இரட்சிக்கப்படக் கூடாது; அவர் தாமும் இரட்சிப்படைய வேண்டியவராயிருந் தார். அவருங்கூட அல்லாவின் அநுக்கிரகத்தினாலே தான் நரகதண்டனைக்குத் தப்பவேண்டியவராயிருக்கி றார். அவர் தாமும் மற்ற மனுஷர்களைப்போல் பாவ முள்ளவராயிருந்து நரகதண்டனைக்குப் பாத்திரராயிருக் கிறபடியால் அவர் நம்மைப் பாவத்திலிருந்தும், நரகத்தி லிருந்தும் விடுதலை செய்யக்கூடாதவரா யிருக்கிறார்.

இயேசுகிறிஸ்துவோ முற்றும் பாவமில்லாதவரா யிருக்கிறார். அவர் தேவனிடத்தில் பாவமன்னிப்பைத் தேடினதில்லை; அவருக்குப் பாவமன்னிப்பு அவசியமில்லை. அவர் சாதாரண மனுஷனா யிருக்கவில்லை. இஞ்சிலில் அவர் “ஆண்டவர்” என்று அழைக்கப்படுகிறார். அவர் தேவனும் மனுஷனுமாயிருந்தார். ஆதலால் அவர் மனுஷனைத் தேவனோடு ஒப்புரவாக்கி யிருக்கிறார்.

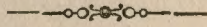
இயேசுகிறிஸ்து ஒருவரே மெய்யான இரட்சகராயிருக்கிறார். அவரிடத்தில் அடைக்கலம் பெறுகிற தால்மாத்திரம் நாம் இரட்சிக்கப்படக்கூடும். முகம்மது விடத்தில் நன்மை தீமை ஆகிய இரண்டுமிருந்தன; குறனில் நற்போதனையும் துற்போதனையும் மிருக்கின்றன. இயேசுவிலோ நற்குணங்கள்மாத்திரமிருக்கின்றன; இஞ்சிலில் சத்தியத்தைத் தவிர வேறொன்றும் அடங்கியிருக்கவில்லை. ஆதலால் சகோதரரே, முகம்மதுவையும் குறனையும் நம்புவதை விட்டோய்ந்து, இஞ்சிலை ஏற்றுக் கொண்டு, இயேசுகிறிஸ்துவை விசுவாசிக்க முயற்சிப்படுங்கள்.

MUHAMMAD.

மு க ம் ம து .

முகம்மது என்பவர் ஹிஜ்ராவின் 52-ம் வருஷத்துக்கு முன், மெக்கா நகரத்தில் பிறந்தார். அவருடைய பாட்ட னாகிய அப்தல்-முத்தாலிப்புக்கு அநேக குமாரரிருந் தார்கள். அவர்களெல்லாரிலும் இளையவனுக்கு அப்துல்லா என்று பேர். அப்துல்லா தமது 24-ம் வயசில் அமினா என்ற ஒரு பெண்ணை விவாகம் செய்தார். இவர் கலியாணமாகி சில மாசங்களுக்குப்பின் தமது மனைவியை கெர்ப்பஸ்திரியாக விட்டுப்போட்டு, வியாபார விஷயமாகப் பல இடங்களுக்குப் போய், மறுபடியும் தமது ஊருக்குத் திரும்புகிறவழியில், மெதினா நகரத்தில் வியாதிப்பட்டு, சிலகாலத்துக்குள் மரணமடைந்தார். அவர் மரித்தபின்பு அவருடைய குமாரனாகிய முகம்மது பிறந்தார். அவர் ஆறு வயசாயிருக்கும்போது முகம்மதுவின்

